CONCLUZIILE AVOCATEI GENERALE
DOAMNA TAMARA ĆAPETA
prezentate la 5 iunie 2025[1]

Cauza C-811/23 P

Comisia Europeană
împotriva
Zippo Manufacturing Co,

Zippo GmbH

„Recurs – Politica comercială comună – Regulamentul (UE) nr. 654/2014 – Măsuri adoptate de Statele Unite cu privire la importurile de anumite produse derivate din aluminiu și din oțel – Măsuri de «reechilibrare» sub forma taxelor vamale *ad valorem* aplicate unor categorii de produse – Dreptul de a fi ascultat”

I. Introducere

1. „Pentru mine, cel mai frumos cuvânt din dicționar este «tarif» și este cuvântul meu preferat”, a declarat recent președintele Statelor Unite, Donald J. Trump[2].

2. Fascinația președintelui Trump față de tarife datează din primul său mandat prezidențial, dacă nu chiar dinainte: în 2018, la indicația sa, Statele Unite au instituit taxe *ad valorem* asupra mai multor tipuri de produse siderurgice de origine diferită, inclusiv din Uniunea Europeană. Ca răspuns, Uniunea a impus măsuri de reechilibrare sub forma unor taxe vamale *ad valorem* suplimentare pentru anumite linii tarifare din Nomenclatura combinată[3] (denumită în continuare „NC”).

3. Una dintre categoriile de produse care se încadrează în acest foc încrucișat al geopoliticii a fost cea înscrisă la codul NC 9613 80 00 („Alte brichete și aprinzătoare”), pentru care Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/502[4] (denumit în continuare „regulamentul atacat”) a impus un tarif suplimentar *ad valorem* de 20 %.

1 Limba originală: engleza.

2 A se vedea Leonard, J., „In Trump's Economic Plan, Tariff is the «Most Beautiful Word»”; https://www.bloomberg.com/news/newsletters/2024-10-15/in-trump-s-economic-plan-tariff-is-the-most-beautiful-word, 15 octombrie 2024.

3 Anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO 1987, L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3).

4 Regulamentul de punere în aplicare al Comisiei din 6 aprilie 2020 privind unele măsuri specifice de politică comercială cu privire la anumite produse originare din Statele Unite ale Americii (JO 2020, L 109, p. 10).

4. Bricheta „Zippo”, un produs prin excelență american, poate fi încadrată în această categorie de produse. În consecință, Zippo Manufacturing Co., Zippo GmbH și Zippo SAS (denumite în continuare împreună „Zippo”)[5] au atacat la Tribunal regulamentul contestat. Unul dintre argumentele lor era că ar fi trebuit să fie ascultate înainte de instituirea acestor taxe vamale.

5. În Hotărârea din 18 octombrie 2023, Zippo Manufacturing și Zippo/Comisia (T-402/20, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2023:640), Tribunalul a fost de acord cu acest argument.

6. Comisia Europeană a formulat recurs împotriva acestei hotărâri, susținând printre altele că dreptul de a fi ascultat, astfel cum este garantat de articolul 41 alineatul (2) litera (a) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), nu se aplică în speță. Suntem de acord cu această poziție.

II. Istoricul cauzei

A. Procedura administrativă

7. Istoricul cauzei este prezentat la punctele 2-13 din hotărârea atacată. Trebuie reamintite aspectele care urmează.

8. La 2 martie 2018, președintele Trump a scris pe Twitter printre altele următoarele:

„Trebuie să ne protejăm țara și lucrătorii. Industria noastră siderurgică este într-o stare proastă. DACĂ NU AI OȚEL, NU AI O ȚARĂ!”[6]

9. La 8 martie 2018, Statele Unite ale Americii au adoptat măsuri sub forma unui tarif *ad valorem* de 20 % pentru importurile de anumite produse din oțel și aluminiu provenind printre altele din Uniunea Europeană, care au intrat în vigoare la 23 martie 2018 pentru o perioadă nelimitată[7].

10. La 16 mai 2018, ca răspuns la aceste măsuri, Comisia a publicat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/724[8] pentru a aplica, în etape, taxe vamale suplimentare anumitor produse din Statele Unite. Gama de produse selectate încadrate la codurile NC care intră în domeniul de aplicare al acelui regulament cuprinde porumb dulce, merișoare, tutun, produse de machiaj, îmbrăcăminte, produse siderurgice, bourbon, hârtie, încălțăminte, articole de uz casnic, mașini de spălat rufe, baterii, autovehicule, motociclete, nave de pescuit și bărci cu motor.

[5] În memoriul în răspuns la prezentul recurs, Zippo arată că Zippo SAS a încetat să existe.

[6] A se vedea The American Presidency Project, postări pe Twitter din 2 martie 2018, disponibil la: https://www.presidency.ucsb.edu/documents/tweets-march-2-2018

[7] A se vedea Registrul federal al Statelor Unite, Declarația 9705 din 8 martie 2018 (Adjusting Imports of Steel Into the United States), FR Doc. 2018-05478. Aplicarea acestor tarife a fost ulterior amânată până la 1 mai 2018 și apoi până la 1 iunie 2018; a se vedea Registrul federal al Statelor Unite, Declarația 9711 din 22 martie 2018 (Adjusting Imports of Steel Into the United States), FR Doc. 2018-06425, și Declarația 9740 din 30 aprilie 2018 (Adjusting Imports of Steel Into the United States), FR Doc. 2018-09841.

[8] Regulamentul de punere în aplicare al Comisiei din 16 mai 2018 privind unele măsuri specifice de politică comercială cu privire la anumite produse originare din Statele Unite ale Americii (JO 2018, L 122, p. 14). În ceea ce privește motocicletele, aceste taxe vamale au făcut obiectul unei proceduri în urma căreia s-a pronunțat Hotărârea din 21 noiembrie 2024, Harley-Davidson Europe și Neovia Logistics Services International/Comisia (C-297/23 P, EU:C:2024:971).

11. La 18 mai 2018, Uniunea a notificat Consiliul Organizației Mondiale a Sănătății (denumită în continuare „OMC”) pentru comerțul cu mărfuri cu privire la propunerea de suspendare a concesiilor și a altor obligații, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din Acordul OMC privind măsurile de salvgardare, în ceea ce privește codurile NC enumerate în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/724 [9].

12. La 24 ianuarie 2020, Statele Unite au extins tarifele la anumite produse derivate din oțel și aluminiu, tarife care urmau să se aplice începând cu 24 ianuarie 2020 și care au intrat în vigoare la acea dată pentru o perioadă nelimitată [10].

13. La 6 martie 2020, în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 654/2014 (denumit în continuare „regulamentul de punere în aplicare”) [11], Comisia a solicitat opinia părților interesate prin intermediul unui anunț publicat pe site-ul internet al Direcției Generale (DG) Comerț a Comisiei [12]. Colectarea de informații solicitată de DG Comerț se referea deja la acel moment printre altele la codul NC 9613 80 00 [13].

14. Zippo nu a participat la această inițiativă.

15. La 7 aprilie 2020, Comisia a publicat regulamentul atacat.

16. În acesta, Comisia arată că, „în pofida faptului că Statele Unite consideră aceste tarife ca fiind măsuri de securitate, ele sunt în esență măsuri de salvgardare” [14]. În consecință și întrucât consultările cu Statele Unite nu au avut drept rezultat găsirea unei soluții satisfăcătoare, Uniunea și-a exercitat dreptul de a suspenda și de a reechilibra concesiile, în conformitate cu Acordul OMC privind măsurile de salvgardare, în temeiul articolului 4 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare [15].

17. Măsurile adecvate în acest sens au luat forma unor măsuri de politică comercială constând în suspendarea concesiilor tarifare și în impunerea de taxe vamale noi sau majorate [16].

18. Pentru produsele încadrate la codul NC 9613 80 00 („Alte brichete și aprinzătoare” și încadrate în categoria „Brichete și alte aprinzătoare, chiar mecanice sau electrice și părțile lor, altele decât pietrele și fitilurile”), aceasta a însemnat instituirea unei taxe suplimentare *ad valorem* de

[9] A se vedea OMC, Comitetul de salvgardare, Notificare imediată către Consiliul pentru comerțul cu mărfuri, în temeiul articolului 12.5 din Acordul privind măsurile de salvgardare, cu privire la propunerile de suspendare a concesiilor și a altor obligații prevăzute la articolul 8 alineatul (2) din Acordul privind măsurile de salvgardare, G/SG/N/12/EU/1, p. 1.

[10] A se vedea Registrul federal al Statelor Unite, Declarația 9980 din 24 ianuarie 2020 (Adjusting Imports of Derivative Aluminum Articles and Derivative Steel Articles Into the United States), FR Doc. 2020-01806.

[11] Regulamentul (UE) nr. 654/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind exercitarea drepturilor Uniunii pentru aplicarea și respectarea normelor comerțului internațional și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 3286/94 al Consiliului privind adoptarea procedurilor comunitare în domeniul politicii comerciale comune în vederea asigurării exercitării de către Comunitate a drepturilor care îi sunt conferite de normele comerțului internațional, în special de cele instituite sub egida Organizației Mondiale a Comerțului (JO 2014, L 189, p. 50).

[12] A se vedea hotărârea atacată, punctul 7.

[13] La punctul 7 din hotărârea atacată, Tribunalul explică faptul că, „printre măsurile avute în vedere la finalul colectării menționate”, Comisia a indicat posibilitatea aplicării unor taxe vamale *ad valorem* suplimentare pentru produsele încadrate la codul NC 9613 80 00. Cu toate acestea, considerăm că reiese din dosarul Tribunalului că chestionarul publicat pe site-ul internet al DG Comerț indica deja posibilitatea de a majora taxele vamale pentru produsele care se încadrează la acest cod NC.

[14] A se vedea considerentul (2) al regulamentului atacat.

[15] A se vedea considerentele (8) și (9) ale regulamentului atacat.

[16] A se vedea considerentul (9) al regulamentului atacat.

20 %[17]. Potrivit regulamentului atacat, „la elaborarea și alegerea acestor măsuri, Comisia a aplicat criterii obiective în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (c) și cu articolul 4 alineatul (3)” din regulamentul de punere în aplicare[18].

19. Articolul 4 alineatul (2) litera (c) din regulamentul respectiv împuternicește Comisia să adopte măsuri de politică comercială la un nivel „substanțial echivalent cu nivelul concesiilor sau al altor obligații afectate de măsura de salvgardare, în conformitate cu condițiile din Acordul OMC privind măsurile de salvgardare”.

20. În conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din regulamentul de punere în aplicare, măsurile de politică comercială în cauză se stabilesc pe baza următoarelor criterii „(a) eficacitatea măsurilor pentru a determina țările terțe să respecte normele comerțului internațional”; „(b) potențialul măsurilor de a oferi ajutor operatorilor economici din Uniune afectați de măsurile adoptate de țara terță”; „(c) disponibilitatea altor surse de aprovizionare pentru mărfurile și serviciile în cauză, pentru a se evita sau reduce la minimum orice efecte negative asupra industriilor din aval, autorităților sau entităților contractante sau asupra consumatorilor finali din Uniune”; „(d) evitarea complexității administrative disproporționate și a costurilor disproporționate în aplicarea măsurilor” și „(e) orice criterii specifice care pot fi stabilite în acordurile comerciale internaționale în legătură cu cazurile menționate la articolul 3” din regulamentul de punere în aplicare.

21. Reiese din dosarul de care dispune Curtea că, potrivit unei note formulate de DG Comerț la 26 martie 2020, în cadrul exercițiului de colectare de informații prevăzut la articolul 9 din regulamentul de punere în aplicare, „evaluarea diferitelor cereri ale părților interesate a reflectat criteriile relevante în conformitate cu regulamentul de punere în aplicare, și anume cu literele [(b)] și [(c)] de mai sus. Aceste criterii au ghidat Comisia în selectarea produsului în primul rând. Întrucât măsurile avute în vedere sunt tarife aplicate la frontieră, condiția prevăzută la litera [(d)] este îndeplinită. Criteriul [(e)] nu este aplicabil, întrucât Acordul OMC privind măsurile de salvgardare nu stabilește criterii specifice suplimentare dincolo de echivalența într-un grad substanțial. Criteriul [(a)] nu se aplică situației, întrucât este relevant pentru alte situații avute în vedere în cadrul regulamentului de punere în aplicare”[19].

22. Regulamentul atacat a intrat în vigoare la 6 aprilie 2020[20].

23. La 7 aprilie 2020, Uniunea a notificat Consiliului pentru comerțul cu mărfuri al OMC măsurile instituite prin regulamentul atacat în temeiul articolului 8 alineatul (2) din Acordul OMC privind măsurile de salvgardare[21].

24. După ce Statele Unite au anunțat, la 31 octombrie 2021, suspendarea măsurilor lor pentru o perioadă care se încheia la 31 decembrie 2023, Comisia a suspendat de asemenea până la 31 decembrie 2023 măsurile instituite prin regulamentul atacat[22].

17 A se vedea articolul 1 alineatul (2) din regulamentul atacat.

18 A se vedea considerentul (10) al regulamentului atacat.

19 Acest document este înregistrat sub referința Ares(2020)1798978 și a fost anexat de Zippo la memoriul în răspuns depus la Tribunalul.

20 A se vedea articolul 3 din regulamentul atacat.

21 A se vedea OMC, Comitetul de salvgardare, Notificare imediată către Consiliul pentru comerțul cu mărfuri, în temeiul articolului 12.5 din Acordul privind măsurile de salvgardare, cu privire la propunerile de suspendare a concesiilor și a altor obligații prevăzute la articolul 8 alineatul (2) din Acordul privind măsurile de salvgardare, G/SG/N/12/EU/2, p. 1.

22 Articolul 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2083 al Comisiei din 26 noiembrie 2021 de suspendare a măsurilor de politică comercială vizând anumite produse originare din Statele Unite ale Americii impuse prin Regulamentele de punere în aplicare (UE) 2018/886 și (UE) 2020/502 (JO 2021, L 246, p. 41).

B. Hotărârea atacată

25. Brichetele mecanice rezistente la vânt din metal fabricate de Zippo Manufacturing Co. în Statele Unite (denumite în continuare „produsul în cauză”) sunt importate în Uniunea Europeană de Zippo GmbH sub codul NC 9613 80 00. Acest cod NC intră sub incidența regulamentului atacat.

26. La 30 iunie 2020, Zippo a introdus o acțiune având ca obiect anularea regulamentului atacat.

27. La 18 octombrie 2023, Tribunalul a pronunțat hotărârea atacată, prin care a anulat regulamentul atacat în măsura în care privește produsele încadrate la codul NC 9613 80 00, pentru motivul că Comisia nu a respectat dreptul Zippo de a fi ascultată în cursul procedurii care a condus la adoptarea acestui regulament.

28. În esență, această hotărâre este structurată după cum urmează.

29. În ceea ce privește admisibilitatea, Tribunalul a ținut seama numai de situația Zippo Manufacturing Co [23].

30. Pe de o parte, această instanță a explicat că Zippo Manufacturing Co. era vizată în mod individual de regulamentul atacat ca urmare a „unui ansamblu de elemente de fapt și de drept constitutive ale unei situații speciale care o caracterizează în raport cu orice alt operator economic” [24]. În al doilea rând, Tribunalul a constatat că regulamentul atacat privea în mod direct Zippo Manufacturing Co., în special pentru că acest regulament afecta dreptul de acces al acestei societăți pe piața Uniunii [25]. În al treilea rând, această instanță a considerat că, în pofida suspendării regulamentului atacat, societatea respectivă își păstrează interesul de a exercita acțiunea pentru a evita ca nelegalitățile reproșate să se repete în viitor [26].

31. Cu privire la fond, Tribunalul a examinat imediat al cincilea motiv de acțiune, prin care Zippo invoca o pretinsă încălcare de către Comisie a principiului bunei administrări [27].

32. În primul rând, această instanță a apreciat motivul formulat de Zippo din perspectiva cerințelor prevăzute la articolul 9 din regulamentul de punere în aplicare. Ea a considerat că această dispoziție nu obliga Comisia să informeze părțile interesate relevante cu privire la procesul de colectare a informațiilor prin publicarea unui anunț în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, ci că era suficient să asigure publicitatea acestui proces printr-un anunț postat pe site-ul internet al DG Comerț [28].

33. În al doilea rând, Tribunalul a observat că dreptul la o bună administrare include dreptul autonom al oricărei persoane de a fi ascultată înainte de luarea oricărei măsuri individuale care ar putea să îi aducă atingere. În această privință, Tribunalul s-a întemeiat pe articolul 41 alineatul (2)

[23] A se vedea punctele 44 și 45 din hotărârea atacată.

[24] Hotărârea atacată, punctele 30 și 31.

[25] Hotărârea atacată, punctul 41.

[26] Hotărârea atacată, punctul 47.

[27] Tribunalul nu s-a pronunțat cu privire la celelalte patru motive invocate de Zippo, și anume, în primul rând, încălcarea principiului proporționalității, în al doilea rând, încălcarea principiilor nediscriminării și egalității de tratament, în al treilea rând, o eroare vădită de apreciere în drept și în fapt, întrucât raționamentul referitor la alegerea produsului în cauză nu a fost corect motivat, și, în al patrulea rând, o eroare vădită de apreciere în drept referitoare la obligațiile Uniunii în cadrul OMC.

[28] A se vedea în acest sens hotărârea atacată, punctele 53-58.

litera (a) din cartă [29]. Conform acestei instanțe, măsurile de reechilibrare impuse în temeiul articolului 4 din regulamentul de punere în aplicare „sunt menite […] să aibă un efect economic negativ asupra activității întreprinderilor din Statele Unite care exportă în Uniune produsele cărora li se aplică aceste măsuri” [30]. În consecință, o astfel de măsură, „chiar dacă nu este luată în urma unei proceduri individuale împotriva întreprinderilor exportatoare ale produselor vizate de aceasta, poate constitui o măsură susceptibilă să afecteze în mod defavorabil interesele întreprinderilor menționate”, așa încât „nu se poate exclude” posibilitatea ca întreprinderile respective să se prevaleze de dreptul de a fi ascultate [31].

34. În același timp, Tribunalul a considerat că articolul 9 din regulamentul de punere în aplicare nu constituia o punere în aplicare a dreptului de a fi ascultat, în măsura în care prevede obligația Comisiei de a căuta informații și opinii cu privire la interesele economice ale Uniunii pentru bunuri sau servicii specifice, iar nu informații privind interesele particulare ale întreprinderilor afectate de măsurile propuse de Uniune [32].

35. Având în vedere aceste premise și având în vedere că Comisia știa că Zippo risca să fie afectată în mod negativ de măsurile instituite prin regulamentul atacat, Tribunalul a concluzionat că Comisia ar fi trebuit să acorde acestei părți posibilitatea de a fi audiată în cursul procedurii de adoptare a regulamentului atacat [33].

36. În sfârșit, Tribunalul a considerat că încălcarea dreptului de a fi ascultat ar fi putut avea un impact asupra rezultatului procedurii. Acesta a considerat că, dacă Zippo ar fi beneficiat de dreptul de a fi audiată, „nu se poate exclude posibilitatea ca regulamentul atacat să fi avut un conținut diferit” [34].

37. Având în vedere cele de mai sus, Tribunalul a admis al cincilea motiv și a anulat regulamentul atacat, fără a examina celelalte motive.

C. Procedura în fața Curții de Justiție

38. Prin recursul formulat la 26 decembrie 2023, Comisia solicită Curții anularea hotărârii atacate, respingerea celui de al cincilea motiv, referitor la încălcarea principiului bunei administrări, și obligarea Zippo la plata cheltuielilor de judecată.

39. Zippo solicită Curții respingerea recursului și, cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

40. Atât Comisia, cât și Zippo și-au exercitat dreptul de a răspunde cu un memoriu în apărare și de a depune un memoriu în duplică. Nu a avut loc o ședință de audiere a pledoariilor.

[29] A se vedea în acest sens hotărârea atacată, punctele 59-63.

[30] A se vedea în acest sens hotărârea atacată, punctele 67-71.

[31] A se vedea punctele 72 și 73 din hotărârea atacată.

[32] A se vedea în acest sens hotărârea atacată, punctul 67.

[33] A se vedea în acest sens hotărârea atacată, punctele 74-77.

[34] A se vedea în acest sens hotărârea atacată, punctele 87-90.

III. Analiză

41. Curtea de Justiție a solicitat să ne concentrăm analiza asupra primului motiv de recurs. Comisia afirmă că Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a concluzionat că această instituție a încălcat dreptul de a fi ascultat al Zippo, astfel cum este reflectat la articolul 41 alineatul (2) litera (a) din cartă [35].

42. Motivul de recurs al Comisiei este împărțit în trei aspecte. Primul aspect este întemeiat pe faptul că Tribunalul nu a ținut seama de faptul că articolul 41 alineatul (2) litera (a) din cartă nu se aplică actelor cu aplicabilitate generală. În continuare, susține în al doilea aspect că regulamentul atacat nu constituia o „măsură individuală". În sfârșit, în al treilea aspect arată că, chiar dacă Zippo ar fi avut dreptul de a fi ascultată cu privire la adoptarea regulamentului atacat, acest drept ar fi fost respectat prin procedura de colectare de informații desfășurată în temeiul articolului 9 din regulamentul de punere în aplicare.

43. Vom urma structura adoptată de Comisie și vom aborda succesiv argumentele referitoare la cele trei aspecte (secțiunea A). Deși vom propune Curții să admită cele trei aspecte, vom concluziona că litigiul nu este în stare de judecată și că, în consecință, cauza trebuie trimisă spre rejudecare Tribunalului (secțiunea B).

A. Cu privire la primul motiv

1. Primul aspect: articolul 41 alineatul (2) litera (a) din cartă nu se aplică actelor cu aplicabilitate generală

44. Potrivit Comisiei, deși Tribunalul a identificat în mod corect că domeniul de aplicare al articolului 41 alineatul (2) litera (a) din cartă este limitat la măsurile individuale [36], nu a aplicat această cerință procedurii care a condus la adoptarea regulamentului atacat, dat fiind că acest act de drept al Uniunii nu constituie o măsură individuală în sensul acestei dispoziții [37].

45. La rândul său, Zippo consideră că Tribunalul nu a încălcat cerința ca o măsură să fie măsură individuală, astfel cum decurge din articolul 41 alineatul (2) litera (a) din cartă, și că hotărârea atacată nu susține contrariul.

46. Deși suntem de acord cu Zippo că hotărârea atacată nu prevede în mod expres acest lucru, Tribunalul în mod întemeiat interpretează și aplică articolul 41 alineatul (2) litera (a) din cartă ca și cum nu ar exista cerința „măsurii individuale" prevăzută de aceasta, astfel încât această instanță pare să concluzioneze că un act cauzator de prejudiciu îndreptat împotriva unei persoane ar fi suficient pentru a da naștere dreptului de a fi ascultat [38].

47. Această abordare este vădit eronată.

[35] La începutul primului său motiv de recurs, Comisia pare să susțină că al cincilea motiv invocat de Zippo nu acoperea în realitate dreptul de a fi ascultat, dat fiind că acest motiv critică procesul de colectare de informații al Comisiei în temeiul articolului 9 din regulamentul de punere în aplicare din perspectiva principiului bunei administrări, astfel cum este reflectat la articolul 41 din cartă. Cu toate acestea, Comisia nu critică în mod explicit Tribunalul pentru că s-a pronunțat *ultra petita* cu privire la al cincilea motiv invocat de Zippo. În orice caz, o interpretare largă a acestui motiv permite interpretarea argumentelor Zippo în sensul că invocă o încălcare a dreptului de a fi ascultat, dat fiind că Zippo susține că Comisia ar fi trebuit să le informeze individual întrucât măsurile în cauză le vizau.

[36] A se vedea hotărârea atacată, punctul 61.

[37] În recurs, Comisia face trimitere la punctele 63, 65, 73 și 91 din hotărârea atacată pentru a susține acest argument.

[38] A se vedea punctele 63, 65, 67 și 72-74 din hotărârea atacată.

48. Din formularea articolului 41 alineatul (2) litera (a) din cartă și din jurisprudența relevantă [39] rezultă deja că dreptul de a fi ascultat prevăzut de această dispoziție se aplică sub rezerva a două condiții: în primul rând, ca măsura să fie o măsură individuală care urmează să fie adoptată în cadrul unei proceduri administrative desfășurate în legătură cu o persoană și, în al doilea rând, ca măsura care urmează să fie adoptată să fie susceptibilă să aibă efecte negative asupra persoanei respective.

49. Pe baza acestui raționament, Curtea a statuat că dreptul de a fi ascultat, astfel cum este reflectat la articolul 41 alineatul (2) litera (a) din cartă, se aplică numai în cadrul unei proceduri în care administrația ia o măsură individuală față de o persoană, iar nu în cadrul unei proceduri care conduce la un act cu aplicabilitate generală [40].

50. Există motive importante la nivel de politici pentru care se aplică limitări: majoritatea actelor cu aplicabilitate generală, dacă nu chiar toate, pot avea un anumit efect negativ asupra cel puțin unei persoane fizice sau juridice, indiferent dacă este sau nu identificabilă în prealabil. Chiar dacă, astfel cum susține și Comisia, instituțiile Uniunii trebuie să țină seama de impactul pe care astfel de măsuri îl pot avea asupra persoanelor fizice sau juridice, acestea nu sunt obligate să ia în considerare situația specială a acestor persoane.

51. Prin urmare, afectarea generală a unei persoane de o asemenea măsură nu poate fi suficientă pentru a da naștere dreptului de a fi ascultat, astfel cum este reflectat la articolul 41 alineatul (2) litera (a) din cartă.

52. Astfel cum susține în mod întemeiat Comisia, contrariul, și anume recunoașterea dreptului de a fi ascultată oricărei persoane care poate fi afectată de un act cu aplicabilitate generală, ar fi imposibil în practică.

53. Cu toate acestea, chiar presupunând că se poate găsi un element prin care să se aplice o astfel de recunoaștere, ar fi imposibil să fie identificate și să informate toate persoanele vizate de un act cu aplicabilitate generală pentru a le asculta.

54. În domeniul politicii comerciale comune, lucrurile stau astfel întrucât, așa cum a explicat Comisia în răspunsul la întrebările adresate părților de Tribunal, această instituție nici măcar nu dispune de o listă de importatori ai unui anumit produs. De asemenea, aceasta nu are acces nici la datele individuale, care ar permite identificarea persoanelor potențial vizate.

[39] A se vedea Explicațiile referitoare la Carta drepturilor fundamentale cu privire la articolul 41, care fac trimitere printre altele la Hotărârea din 21 noiembrie 1991, Technische Universität München (C-269/90, EU:C:1991:438, punctul 14), și la Hotărârea din 6 decembrie 1994, Lisrestal ș.a./Comisia (T-450/93, EU:T:1994:290, punctul 42) (menținută în recurs prin Hotărârea din 24 octombrie 1996, Comisia/Lisrestal ș.a., C-32/95 P, EU:C:1996:402, punctul 21 și următoarele).

[40] A se vedea Hotărârea din 17 martie 2011, AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153, punctul 49) (prin care se refuză aplicarea dreptului de a fi ascultat în temeiul articolului 41 din cartă în ceea ce privește actele cu aplicabilitate generală în domeniul politicii comune în domeniul pescuitului). A se vedea de asemenea Hotărârea din 22 iunie 2023, Arysta LifeScience Great Britain/Comisia (C-259/22 P, nepublicată, EU:C:2023:513, punctele 49 și 50), precum și, prin analogie, în ceea ce privește măsurile legislative, Hotărârea din 14 octombrie 1999, Atlanta/Comunitatea Europeană (C-104/97 P, EU:C:1999:498, punctele 35-38).

55. Rezultă că, atât din motive juridice, cât și practice, dreptul „individual” de a fi ascultat, astfel cum este reflectat la articolul 41 alineatul (2) litera (a) din cartă, nu poate lua naștere decât în privința unor măsuri individuale [41].

56. Prin urmare, primul aspect al primului motiv trebuie admis.

2. Al doilea aspect: regulamentul atacat nu constituie o „măsură individuală”

57. În plus, Comisia susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că regulamentul atacat constituie, în ceea ce privește Zippo, o măsură individuală în sensul articolului 41 alineatul (2) litera (a) din cartă.

58. Suntem de acord cu Comisia.

59. În primul rând, actul atacat este un regulament care, în temeiul articolului 288 al doilea paragraf TFUE, are aplicabilitate generală pentru toate subiectele de drept al Uniunii.

60. Cu toate acestea, Zippo susține în mod întemeiat în esență că această formă de regulament în sine nu conferă posibilitatea ca regulamentul atacat să conțină decizii individuale cu privire la anumite persoane, astfel încât dreptul de a fi ascultat, așa cum este reflectat la articolul 41 alineatul (2) litera (a) din cartă, i-ar putea fi aplicabil [42].

61. Acesta este situația, de exemplu, în cazul normelor adoptate de Comisie și de Consiliul Uniunii Europene pentru a impune anumite măsuri antidumping și măsuri restrictive *ad nominem* persoanelor fizice sau juridice. Așadar, asemenea măsuri, chiar dacă sunt adoptate în general sub forma unui regulament, prezintă, pentru anumite persoane fizice și juridice, caracteristicile unei decizii, dat fiind că ele reflectă poziția finală a instituțiilor Uniunii în urma unei proceduri administrative referitoare la situația lor specială [43].

[41] Cu toate acestea, acest lucru nu împiedică legiuitorul Uniunii sau chiar Comisia, în exercitarea competențelor delegate, să aleagă să acorde persoanelor vizate de un act cu aplicabilitate generală dreptul de a fi audiate; a se vedea în această privință Hotărârea din 22 iunie 2023, Arysta LifeScience Great Britain/Comisia (C-259/22 P, nepublicată, EU:C:2023:513, punctul 51). Pentru exemple din domeniul politicii comerciale comune, a se vedea articolul 5 alineatul (10), articolul 6 alineatul (5) și articolul 21 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21), precum și articolele 4 și 15 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1083/2013 al Comisiei din 28 august 2013 de stabilire a normelor privind procedura de retragere temporară a preferințelor tarifare și de adoptare a măsurilor generale de salvgardare în temeiul Regulamentului (UE) nr. 978/2012 al Parlamentului European și al Consiliului de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate (JO 2013, L 293, p. 16).

[42] A se vedea prin analogie Hotărârea din 17 iulie 2008, Athinaïki Techniki/Comisia (C-521/06 P, EU:C:2008:422, punctele 42-44) (explicând că este, în principiu, lipsit de relevanță pentru calificarea unui act dacă acesta îndeplinește sau nu anumite cerințe de formă, dar că trebuie examinată substanța actului atacat și intenția autorului său).

[43] A se vedea în special, în materie de antidumping, Hotărârea din 29 martie 1979, NTN Toyo Bearing ș.a./Consiliul (113/77, EU:C:1979:91, punctul 8) (care explică faptul că un regulament antidumping este „individualizat” pentru producătorii-exportatori ai produsului în cauză ale căror date au fost utilizate în cursul anchetei). A se vedea de asemenea Hotărârea din 21 februarie 1984, Allied Corporation ș.a./Comisia (239/82 și 275/82, EU:C:1984:68, punctele 11 și 12) (în care, la punctul 12, se precizează că „actele de instituire a unor taxe antidumping sunt de natură să privească în mod direct și individual acei producători și exportatori care pot demonstra că au fost identificați în actele Comisiei sau ale Consiliului sau că au fost vizați de anchetele pregătitoare”). În materie de măsuri restrictive, a se vedea în special Hotărârea din 3 septembrie 2008, Kadi și Al Barakaat International Foundation/Consiliul și Comisia (C-402/05 P și C-415/05 P, EU:C:2008:461, punctele 241-244), și Hotărârea din 23 aprilie 2013, Gbagbo ș.a./Consiliul (C-478/11 P-C-482/11 P, EU:C:2013:258, punctul 56) (acesta din urmă explică faptul că, „se aseamănă, în același timp, atât cu actele cu caracter general în măsura în care interzic unei categorii de destinatari determinați în mod general și abstract, printre altele, să pună fonduri și resurse economice la dispoziția persoanelor și a entităților ale căror nume figurează pe listele prevăzute în anexele la acestea, cât și cu o serie de decizii individuale cu privire la persoanele și la entitățile respective”).

62. Pentru acest motiv, aceste persoane fizice și juridice se pot prevala de dreptul de a fi ascultate ca și cum ar fi destinatare ale acestui regulament, chiar și atunci când dreptul derivat relevant al Uniunii nu prevede deja această posibilitate [44].

63. Regulamentul atacat este însă diferit.

64. Aceasta determină situații în mod obiectiv și produce efecte juridice în privința unor categorii de persoane avute în vedere în mod general și abstract [45].

65. În speță, acesta se aplică tuturor importurilor din Statele Unite încadrate la codul NC 9613 80 00.

66. În acest scop, regulamentul atacat nu utilizează informațiile referitoare la activitățile comerciale ale niciuneia dintre persoanele fizice sau juridice pe care le afectează.

67. De asemenea, nu este îndreptat împotriva comportamentului unei anumite întreprinderi [46] și nici nu este adresat societății Zippo [47].

68. Dimpotrivă, astfel cum a explicat chiar Tribunalul, regulamentul atacat urmărește în general să exercite presiuni asupra Statelor Unite pentru ca acestea să își modifice practicile [48].

69. Ca atare, Zippo nu poate pretinde că regulamentul atacat este o măsură individuală al cărei destinatar este și că ar fi trebuit, așadar, să i se acorde dreptul de a fi ascultată înainte de adoptarea acesteia.

70. Nimic din jurisprudența invocată de Tribunal nu permite să se ajungă la concluzia contrară [49].

[44] A se vedea de exemplu Hotărârea din 27 iunie 1991, Al-Jubail Fertilizer/Consiliul (C-49/88, EU:C:1991:276, punctul 17) (care recunoaște necesitatea dreptului de a fi ascultat chiar și în ipoteza în care reglementarea Uniunii aplicabilă în cauză nu prevedea această posibilitate).

[45] A se vedea prin analogie Hotărârea din 6 octombrie 1982, Alusuisse Italia/Consiliul și Comisia (307/81, EU:C:1982:337, punctul 9) (care explică faptul că un regulament antidumping se aplică în general importurilor tuturor produselor provenite dintr-o anumită țară, sub rezerva anumitor excepții în ceea ce privește toate persoanele care nu sunt desemnate în mod expres în aceasta ca fiind supuse unei taxe specifice).

[46] A se vedea hotărârea atacată, punctul 69 (la care se explică faptul că măsurile de reechilibrare în cauză nu sunt îndreptate împotriva Zippo) și punctul 72 (la care se constată că aceste măsuri nu sunt luate „în urma unei proceduri individuale împotriva întreprinderilor exportatoare ale produselor vizate” de acestea).

[47] A se vedea *ex multis* Hotărârea din 1 octombrie 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Consiliul (C-141/08 P, EU:C:2009:598, punctul 83 și jurisprudența citată) (explicând că dreptul de a fi ascultat impune ca destinatarii deciziilor care le afectează în mod semnificativ interesele să fie în măsură să își expună în mod util punctul de vedere).

[48] A se vedea hotărârea atacată, punctul 29.

[49] Astfel cum subliniază în mod întemeiat Comisia, toate cauzele citate de Tribunal la punctele 61-65 din hotărârea atacată priveau împrejurări în care erau în discuție proceduri individuale. În consecință, niciuna dintre aceste hotărâri nu susține punctul de vedere potrivit căruia simpla existență a unor efecte negative este suficientă pentru a da naștere dreptului de a fi ascultat. Astfel, Hotărârea din 5 noiembrie 2014, Mukarubega (C-166/13, EU:C:2014:2336), privea o procedură individuală de returnare a unui resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală; Hotărârea din 4 iunie 2020, SEAE/De Loecker (C-187/19 P, EU:C:2020:444), privea o decizie individuală referitoare la transferul în interesul serviciului al unui agent temporar al Serviciului European de Acțiune Externă; Hotărârea din 21 decembrie 2021, Algebris (UK) și Anchorage Capital Group/SRB (C-934/19 P, EU:C:2021:1042), privea o decizie referitoare la rezoluția Banco Popular și, prin urmare, adresată probabil acestei persoane juridice, care era contestată de un terț care nu dispunea, așadar, de dreptul de a fi ascultat; în sfârșit, Hotărârea din 18 iunie 2014, Spania/Comisia (T-260/11, EU:T:2014:555), privea o decizie adresată Regatului Spaniei.

71. Faptul că desfășurarea procedurii de adoptare a regulamentului atacat a determinat Comisia să identifice o persoană ale cărei interese pot fi afectate în mod negativ [50] sau că Comisia știa că produsul în cauză se încadra în categoriile de produse vizate de acest act [51], pe care de altfel le-a identificat din proprie inițiativă [52], nu înseamnă că regulamentul atacat a fost adoptat în cadrul unei proceduri împotriva sau în privința Zippo.

72. Numai aceste elemente nu fac din regulamentul atacat o măsură individuală în sensul impus pentru aplicarea articolului 41 alineatul (2) litera (a) din cartă.

73. Într-adevăr, ar fi îngrijorător ca Comisia să nu aibă cunoștință de situația și de principalii actori de pe piața americană în domeniul în care a decis să impună măsuri de reechilibrare, pentru simplul motiv că, în conformitate cu regulamentul de punere în aplicare, asemenea măsuri trebuie în special să fie selectate și concepute astfel încât să încurajeze țările terțe să se conformeze normelor comerțului internațional aplicabile [53].

74. Rezultă că Comisia susține în mod întemeiat că Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a considerat că regulamentul atacat constituie pentru Zippo o măsură individuală în sensul articolului 41 alineatul (2) litera (a) din cartă.

75. Această concluzie nu este repusă în discuție de argumentul formulat de Zippo potrivit căruia ar fi contradictoriu ca, pe de o parte, să se recunoască admisibilitatea acțiunii în cauză, iar pe de altă parte, să se conteste aplicabilitatea dreptului de a fi ascultat.

76. În această privință, este suficient să se arate că Curtea a avut deja ocazia să precizeze că faptul că o parte este vizată în mod direct și individual de un act cu aplicabilitate generală nu înseamnă că această parte trebuie să fi avut posibilitatea de a fi ascultată în cadrul procedurii aflate la originea adoptării sale [54].

77. Astfel cum a susținut în mod întemeiat Comisia, nu este suficient ca o persoană să fie vizată în mod individual de un act pentru a beneficia de dreptul de a fi ascultată în temeiul articolului 41 alineatul (2) litera (a) din cartă. Procedura în cauză trebuie și să conducă la o „măsură individuală”.

78. Aceasta se explică prin finalitățile diferite ale condițiilor privind calitatea procesuală activă în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE și ale condițiilor de acordare a dreptului (individual) de a fi ascultat în temeiul articolului 41 alineatul (2) litera (a) din cartă. Pe de o parte, recunoașterea calității procesuale active a unei persoane fizice sau juridice în fața instanței Uniunii are ca obiectiv să permită persoanei căreia un act îi cauzează prejudicii să conteste validitatea

50 Hotărârea atacată, punctul 74.

51 Hotărârea atacată, punctul 75.

52 Hotărârea atacată, punctul 76.

53 A se vedea considerentul (8) al regulamentului de punere în aplicare.

54 A se vedea Hotărârea din 14 octombrie 1999, Consiliul/Frontul Polisario (C-104/97 P, EU:C:1999:498, punctele 34 și 35). A se vedea de asemenea Concluziile avocatului general Mischo prezentate în cauza Atlanta/Comunitatea Europeană (C-104/97 P, EU:C:1999:234, punctele 57-70) (care explică faptul că situația unui particular vizat în mod direct și individual de un act este diferită de cea care dă naștere dreptului la apărare, din moment ce, în acest din urmă caz, legătura cu actul este specifică, raportându-se numai la situația individuală a persoanei în cauză), Hotărârea din 11 septembrie 2002, Pfizer Animal Health/Consiliul (T-13/99, EU:T:2002:209, punctul 487), și Hotărârea din 13 septembrie 2023, Venezuela/Consiliul (T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, punctul 43 și jurisprudența citată).

juridică a acestuia. În schimb, dreptul de a fi ascultat are ca obiectiv să permită unei persoane să împiedice adoptarea unei decizii în privința sa atunci când această decizie ar avea un efect negativ asupra situației sale personale [55].

79. Prin urmare, este suficient ca o măsură să individualizeze o persoană pentru a i se acorda acces la instanțele Uniunii, chiar dacă măsura nu a fost adoptată având în vedere persoana respectivă.

80. În schimb, pentru ca unei persoane să i se recunoască dreptul de a fi ascultată în cadrul unei proceduri administrative, procedura trebuie să aibă scopul de a răspunde situației individuale a persoanei în cauză și să se încheie prin adoptarea unui act susceptibil să afecteze negativ acea persoană.

81. Prin urmare, Comisia a arătat în mod întemeiat că constatarea că o persoană fizică sau juridică este vizată individual de un act cu aplicabilitate generală nu înseamnă în mod necesar că măsura în cauză constituie o „măsură individuală” în sensul articolului 41 alineatul (2) litera (a) din cartă.

82. Prin urmare, al doilea aspect al primului motiv trebuie admis.

3. Al treilea aspect: dreptul de a fi ascultat a fost respectat în cadrul procedurii desfășurate în temeiul articolului 9 din regulamentul de punere în aplicare

83. Prin intermediul celui de al treilea aspect, Comisia susține în esență că, chiar dacă dreptul de a fi ascultat prevăzut la articolul 41 alineatul (2) litera (a) din cartă ar trebui să se aplice prezentei situații, acest drept ar fi fost respectat prin procedura de colectare a informațiilor desfășurată în temeiul articolului 9 din regulamentul de punere în aplicare.

a) Cu privire la admisibilitate

84. În memoriul în replică, Zippo a contestat admisibilitatea acestui argument. Aceasta apreciază că recursul Comisiei sub acest aspect nu identifică suficient punctele relevante din hotărârea atacată. Prin urmare, recursul Comisiei cu privire la acest aspect nu îndeplinește cerințele care decurg din articolul 169 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții. Această dispoziție prevede că „motivele și argumentele de drept invocate identifică cu precizie aspectele din motivarea deciziei Tribunalului care sunt contestate”.

85. Nu suntem de acord cu acest punct de vedere.

86. Astfel cum explică Comisia, această cerință procedurală nu trebuie înțeleasă într-un mod excesiv de formal, astfel încât să impună, în toate cazurile, să se menționeze cu precizie punctele din hotărârea atacată.

87. Rațiunea de a fi a articolului 169 alineatul (2) din Regulamentul de procedură este de a permite Curții să exercite controlul de legalitate asupra unui act de drept al Uniunii [56].

[55] A se vedea în acest sens Hotărârea din 4 iunie 2020, SEAE/De Loecker (C-187/19 P, EU:C:2020:444, punctul 69 și jurisprudența citată) (care precizează că are „ca obiectiv să permită autorității competente să corecteze o eroare sau persoanei vizate să invoce elementele privind situația sa personală care militează ca decizia să fie adoptată, să nu fie adoptată sau să aibă un anumit conținut”).

[56] A se vedea *ex multis* Hotărârea din 10 septembrie 2024, Google și Alphabet/Comisia (Google Shopping) (C-48/22 P, EU:C:2024:726, punctul 63).

88. Ca atare, această dispoziție constituie o expresie a articolului 256 alineatul (2) TFUE și a articolului 58 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, care impun ca, în exercitarea mandatului său în cadrul unui recurs, Curtea să fie în măsură să înțeleagă obiectul litigiului.

89. Această cerință este îndeplinită atunci când un recurs enunță, prin motivele și argumentele pe care le prezintă, elementele hotărârii atacate a căror anulare se solicită [57].

90. Astfel cum a recunoscut Curtea, acest lucru se poate realiza fie prin identificarea explicită a aspectelor contestate din hotărârea atacată, „fie prin citarea sau preluarea elementelor care figurează în acestea, permițând astfel identificarea lor” [58].

91. În speță, prin intermediul celui de al treilea aspect al primului motiv, Comisia explică nu numai că contestă în esență concluzia Tribunalului potrivit căreia articolul 9 din regulamentul de punere în aplicare nu ar da naștere dreptului de a fi ascultat, astfel cum este reflectat la articolul 41 alineatul (2) litera (a) din cartă, ci evidențiază și punctele anume din hotărârea atacată a căror anulare o solicită [59].

92. Rezultă că recursul respectă cerințele articolului 169 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, iar excepția de inadmisibilitate ridicată de Zippo trebuie respinsă.

b) Cu privire la fond

93. La punctul 67 din hotărârea atacată, Tribunalul a concluzionat că, „atunci când o întreprindere ale cărei interese ar putea fi afectate în mod defavorabil de măsurile prevăzute de un act de punere în aplicare adoptat de Comisie în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din [regulamentul de punere în aplicare] nu a participat la o asemenea colectare de informații, nu se poate însă considera că dreptul acesteia de a fi ascultată, astfel cum este garantat la articolul 41 alineatul (2) litera (a) din cartă, nu a fost încălcat pentru simplul motiv că Comisia și-a îndeplinit obligația de a organiza respectiva colectare, în temeiul articolului 9 alineatul (1) din acest regulament” [60].

94. Comisia contestă această interpretare a articolului 9 din regulamentul de punere în aplicare, considerând că interpretarea dată acestei dispoziții de către Tribunal poate determina părțile interesate să nu participe la proceduri de colectare de informații de tipul celor desfășurate în speță numai pentru a contesta ulterior validitatea actului de drept al Uniunii care rezultă de aici pe baza unei încălcări a dreptului la apărare.

95. Astfel cum am explicat deja la punctul 49 din prezentele concluzii, dreptul de a fi ascultat în cadrul unei proceduri care conduce la adoptarea unor acte cu aplicabilitate generală, precum în cazul regulamentului atacat, nu se poate întemeia pe articolul 41 alineatul (2) litera (a) din cartă.

[57] A se vedea în acest sens Hotărârea din 4 iulie 2000, Bergaderm și Goupil/Comisia (C-352/98 P, EU:C:2000:361, punctul 34 și jurisprudența citată).

[58] A se vedea Hotărârea din 21 decembrie 2021, Aeris Invest/SRB (C-874/19 P, EU:C:2021:1040, punctul 51).

[59] A se vedea punctele 73 și 74 din recurs, care critică punctele 67, 85 și 86 din hotărârea atacată. A se vedea de asemenea punctul 3 din memoriul în replică, la care se apreciază că recursul Comisiei implică totodată contestarea directă a punctelor 91 și 92 din hotărârea atacată.

[60] Hotărârea atacată, punctul 67.

96. Acestea fiind spuse, într-un sistem întemeiat pe principiul democrației participative [61], în care subiectele care pot fi afectate de acte cu aplicabilitate generală adoptate de administrație trebuie să fie în măsură să își exprime interesele și să își explice preocupările [62], această posibilitate poate fi oferită prin intermediul unui tip sau altul de procedură de colectare de informații desfășurată înainte de adoptarea unor asemenea măsuri, precum cea avută în vedere la articolul 9 din regulamentul de punere în aplicare.

97. În hotărârea atacată, Tribunalul nu a evidențiat nicio problemă referitoare la transparența și la deschiderea acestei proceduri, în măsura în care aceasta a fost organizată în cadrul adoptării regulamentului în litigiu [63].

98. Zippo nu a contestat această concluzie nici prin intermediul unui recurs incident.

99. Prin urmare, se poate concluziona că, în speță, dreptul de a fi ascultat în cadrul procedurilor care conduc la adoptarea unor acte cu aplicabilitate generală, în măsura în care se poate considera că un astfel de drept există în dreptul Uniunii independent de articolul 41 alineatul (2) litera (a) din cartă, a fost respectat.

100. Împrejurarea că Zippo nu a participat la această procedură de colectare de informații, deși a fost informată cu privire la existența sa prin intermediul unui anunț publicat pe site-ul internet al DG Comerț, nu este de natură să repună în discuție această concluzie.

101. Dacă ar fi participat la această procedură, Zippo ar fi putut invoca argumentele despre care susține că ar fi putut avea o incidență asupra conținutului regulamentului atacat, și anume că, „la momentul adoptării regulamentului atacat, măsurile de reechilibrare preconizate cu privire la produsele lor constituiau forma cea mai dură a măsurilor de reechilibrare avute în vedere, atât în ceea ce privește amploarea, cât și cuantumul lor, în raport cu cele care priveau alte sectoare industriale din Statele Unite”. Acestea subliniază de asemenea „caracterul deosebit de sever al unei măsuri care privește o singură întreprindere și care atrage asupra acesteia toate consecințele măsurilor de reechilibrare în cauză, precum și faptul că produsele lor nu au legătură cu cele vizate de măsurile de salvgardare adoptate de Statele Unite ale Americii, astfel încât măsurile adoptate de Comisie nu sunt, așadar, în măsură să compenseze efectele măsurilor de salvgardare menționate”. Reclamantele susțin de asemenea că, „prin faptul că le-a vizat în mod specific, Comisia a adoptat o măsură discriminatorie, cu toate că avea posibilitatea de a alege alte produse care ar fi vizat mai multe întreprinderi și de a repartiza mai echitabil măsurile de reechilibrare în cauză” [64].

102. Prin urmare, chiar dacă ar fi adevărat că Zippo beneficia de un fel de drept „general” de a fi ascultată înainte de adoptarea de către Comisie a unui act cu aplicabilitate generală, în afara domeniului de aplicare al articolului 41 alineatul (2) litera (a) din cartă, acest drept nu ar fi fost încălcat de Comisie în împrejurările speței.

[61] A se vedea articolul 11 alineatul (1) TUE, care prevede că „instituțiile trebuie să acorde cetățenilor și asociațiilor reprezentative, prin mijloace corespunzătoare, posibilitatea de a-și face cunoscute opiniile și de a face schimb de opinii în mod public, în toate domeniile de acțiune ale Uniunii”.

[62] A se vedea în această privință Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, Orientările privind o mai bună legiferare, SWD(2021) 305 final, punctul 1 din capitolul 2, în care Comisia explică faptul că, în temeiul articolului 11 TUE, „în vederea asigurării coerenței și a transparenței acțiunilor Uniunii, Comisia Europeană procedează la ample consultări ale părților interesate. Consultarea părților interesate este un mijloc important de colectare a probelor în sprijinul procesului de elaborare a politicilor”. A se vedea de asemenea Comunicarea Comisiei – Către o cultură consolidată de consultare și dialog – Principii generale și standarde minime pentru consultarea părților interesate de către Comisie, COM(2002) 704 final, p. 15 și 16, care stabilește standarde minime de consultare pentru situații în care „Comisia dorește să solicite contribuții din partea părților interesate pentru elaborarea politicilor, înainte de o decizie a Comisiei”.

[63] A se vedea punctele 53-58 din hotărârea atacată.

[64] Hotărârea atacată, punctul 88.

103. În consecință, propunem Curții să admită și cel de al treilea aspect și, odată cu acesta, primul motiv de recurs în întregime.

B. Consecințe

104. Potrivit articolului 61 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul atunci când acesta este în stare de judecată.

105. În speță, această condiție nu este îndeplinită.

106. În hotărârea atacată, Tribunalul a examinat numai al cincilea motiv invocat de Zippo.

107. Pentru motivele expuse mai sus, considerăm că acest motiv este nefondat. Prin urmare, acesta trebuie respins.

108. Cu toate acestea, întrucât Tribunalul nu a examinat primele patru motive invocate de Zippo în susținerea acțiunii sale, care privesc temeinicia regulamentului atacat și, în parte, o examinare care implică o apreciere de fapt complexă[65], Curtea nu dispune de toate elementele necesare pentru a se pronunța în mod definitiv[66].

109. În consecință, se impune trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe cu privire la celelalte motive și argumente prezentate în fața sa și pentru a soluționa odată cu fondul cererea privind cheltuielile de judecată.

IV. Concluzie

110. În lumina considerațiilor precedente, propunem Curții următoarele:

– anularea Hotărârii din 18 octombrie 2023, Zippo Manufacturing și Zippo/Comisia (T-402/20, EU:T:2023:640);

– respingerea celui de al cincilea motiv ca nefondat;

– trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe cu privire la celelalte motive și argumente invocate în fața sa și

– soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.

[65] A se vedea de exemplu primul motiv, care se referă la încălcarea principiului proporționalității în alegerea produsului în cauză. Acest motiv presupune să se aprecieze dacă măsurile erau adecvate, necesare și nu depășeau ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului pe care îl urmăreau.

[66] A se vedea prin analogie Hotărârea din 25 ianuarie 2022, Comisia/European Food ș.a. (C-638/19 P, EU:C:2022:50, punctul 154 și jurisprudența citată).